

Պարույր Սևակ

Անցած սերերը

-Իմ սերերն անցած...
Նախ՝ նորի՛ց ասեմ,
Որ սերը չունի շարունակություն,
Այլ միայն սկի՛զբ,
Որ չի՛ կրկնվում,
Ինչպես... ծննդյան եզակի օրը:
Եվ հետո... հետո՝
Որքան էլ ջանանք ու ձգտենք սիրել՝
Երբեք ավելին չե՛նք ունենալու,
Ինչպես չի լինում... ավելորդ ատամ:
Միտ համեմատ
Թիվն ատամների շա՛տ ես համարում:
Բայց մի՛ մոռացիր, որ ես, ճիշտն ասած,
Դեռ չեմ բաժանվել ո՛չ մի սիրածից.
Իրենք են փոխել անուններն իրենց,
Կերպարանքն իրենց,
Իրենց հասակը,
Իրենց տարիքը,
Սակայն ո՛չ իրենց:
Եվ ի՛նչ փոխել են՝ իրե՛նք են փոխել,
Իրե՛նք, ո՛չ թե ես,-

Այս մի՛ մոռացիր:
 Եվ զուր մի՛ հարցրու,
 Թե ո՞րն է եղել իմ ամենամեծ սերը:
 Մի՛ հարցրու:
 Սերերը, սե՛ր իմ,
 Եթե մինչև իսկ անհավասար են՝
 Անհավասար են, ինչպես... մատները.
 Ո՞ր մատդ կտրես՝
 Պիտի շատ ցավի կամ պակաս ցավի:
 Էլ ի՞նչ ամենա...
 Այս այս ամենա-ն...
 Իսկ երբևիցե չե՞ս խելագարվել գեթ այն աստիճան,
 Որ հանկարծ մի օր լրջորեն խորհես,
 Թե դժբախտության մեր զգացումը
 Գալիս է հենց այդ... այդ ամենա-ից.
 Անծանոթ է դա ո՛չ միայն բույսին,
 Այլև կենդանո՛ւն,
 Ապուշի՛ն նաև,
 Եվ սրանք իրենց... դժբախտ չե՛ն զգում...
 Ամենա չկա՛:
 Վատ ու լավ կա լոկ:
 Ու եթե սեր է՝
 Էլ ի՞նչ վատ, ինչպե՞ս,
 Ու եթե սեր է՝
 Էլ ի՞նչ ամենա...
 -Իսկ անցած սերերն, ի՛նչ է, չեն մեռնում:
 Իսկ եթե նույնիսկ, աստված չարասցե, մեռնում են նրանք,
 Դարձյա՛լ ապրում են մեր տարողունակ հիշողության մեջ,
 Ինչպես մեր... մեռած երեխաները...
 Ահավոր ցավը չե՛ն վերհիշեցնում:

Գրկի՛ր ինձ:

Մեղք եմ...

19.III.1964թ.

Դիլիշան